

Instytut TCM International

**PRACA MAGISTERSKA
PRAKTYCZNY PROJEKT W SŁUŻBIE
PRZEWODNIK**

styczeń 2006

Heiligenkreuz, Austria

Praca magisterska i praktyczny projekt w służbie – Przewodnik

Instytut TCMI 2006

Spis treści

Cele edukacyjne Instytutu TCMI	3
Rezultaty ukończenia poszczególnych programów studiów	3
Program Master of Arts in Practical Theology	3
Program Master of Divinity in Practical Theology	3
Kto musi spełnić wymagania związane z pracą magisterską?	4
Różnice między pracą magisterską a praktycznym projektem w służbie	4
Zasady ogólne	5
Zasady dotyczące formy i stylu pracy	5
Przykład strony tytułowej	8
Przykładowy spis treści	9
Przykład treści pracy magisterskiej	10
(za: Nancy Jean Vyhmeister. <i>Quality Research Papers for Students of Religion and Theology</i> . Grand Rapids: Zondervan, 2001, s. 111-115)	
Przykładowa mediografia	17
Najczęściej używane skróty	19
Oczekiwania dotyczące pracy badawczej	22
Raport z realizacji praktycznego projektu w służbie	23
Proces	23
Kurs z metodologii badań naukowych	23
Wybór projektu	24
Zawężenie tematu praktycznego projektu w służbie	24
Wyznaczanie celów	25
Deklaracja tematu praktycznego projektu w służbie	25
Rola promotora w realizacji praktycznego projektu w służbie	26
Rola krajowego koordynatora w realizacji projektu	27
Rola recenzenta w realizacji praktycznego projektu w służbie	27
Opracowanie narzędzi pomiaru	27
Zgoda na udział w projekcie/badaniach	28
Realizacja projektu	28
Wymagane elementy raportu z realizacji projektu	28
Streszczenie w języku angielskim	29
Tradycyjna praca magisterska	29
Cel tradycyjnej pracy magisterskiej	29
Proces	29
Wybór tematu pracy magisterskiej	30
Deklaracja tematu pracy magisterskiej	30
Zawężenie tematu pracy magisterskiej	30
Praca badawcza	31

Pisanie pracy magisterskiej	31
Dokumentowanie pracy badawczej i wykorzystywanych źródeł	31
Ocena pracy magisterskiej	32
Rola promotora w tradycyjnej pracy magisterskiej	32
Dodatki	
Dodatek 1 – Deklaracja tematu praktycznego projektu w służbie	33
Dodatek 2 – Deklaracja tematu pracy magisterskiej	35
Dodatek 3 – Zasady korzystania z biblioteki i wypożyczenia książek	37
Dodatek 4 – Samoocena studenta w zakresie wypełnienia celów edukacyjnych Instytutu TCMI	39

Cele edukacyjne Instytutu TCM

Misja Instytutu TCM International:

Instytut TCM International przygotowuje mężczyzn i kobiety do roli przywódców chrześcijańskich oraz prowadzi działalność charytatywną w krajach Europy Wschodniej.

Cele edukacyjne Instytutu TCM International (zob. Katalog, edycja 2006):

- Osiąganie postępów w osobistej formacji chrześcijańskiej.
- Poznanie podstawowych źródeł oraz narzędzi biblijnych i teologicznych przydatnych w służbie.
- Komunikowanie wiary chrześcijańskiej innym ludziom.
- Wypracowanie osobistej teologii służby jako wyrazu służby Chrystusowi.
- Rozwijanie umiejętności w różnych aspektach praktycznej służby w kościele.

Rezultaty ukończenia poszczególnych programów studiów

Program Master of Arts in Practical Theology

Celem tego programu jest wzmocnienie zdolności przywódczych pastorów i innych liderów chrześcijańskich, zapewniając im szeroko zakrojony, interdyscyplinarny program edukacyjny z zakresu ogólnie pojmowanego przywództwa chrześcijańskiego. Program jest przeznaczony dla osób posiadających wyższe wykształcenie w dowolnej dziedzinie.

Rezultaty

Po ukończeniu programu studiów, student będzie:

1. Potrafił korzystać z narzędzi hermeneutycznych, aby poprawnie interpretować Pismo Święte w zwiastowaniu i nauczaniu.
2. Rozumiał tło, historię oraz główne wątki i nauczanie ksiąg biblijnych.
3. Rozumiał podstawowe doktryny wiary chrześcijańskiej.
4. Potrafił efektywnie komunikować przesłanie Chrystusa poprzez takie środki jak uwielbienie, zwiastowanie, nauczanie, poradnictwo, przywództwo i ewangelizację.
5. Rozumiał zasady chrześcijańskiej administracji, zarządzania i przywództwa.
6. Rozumiał proces formacji duchowej.
7. Potrafił stworzyć plan ciągłego rozwoju edukacyjnego oraz podjąć się jego realizacji.

Program Master of Divinity in Practical Theology

Celem tego programu jest dalsze wzmocnienie praktycznych umiejętności w służbie pastorów i innych przywódców chrześcijańskich. Stanowi on rozwinięcie programu M.A

Rezultaty

Po ukończeniu programu studiów, student będzie:

1. Potrafił korzystać z języków biblijnych podczas egzegezy Pisma Świętego w zwiastowaniu i nauczaniu.
2. Potrafił korzystać z narzędzi hermeneutycznych, aby poprawnie interpretować Pismo Święte w zwiastowaniu i nauczaniu.
3. Rozumiał tło, historię oraz główne wątki i nauczanie ksiąg biblijnych.
4. Rozumiał podstawowe doktryny wiary chrześcijańskiej.

5. Rozumiał najważniejsze wydarzenia, idee oraz siły, które kształtowały historię kościoła.
6. Potrafił efektywnie komunikować przesłanie Chrystusa poprzez takie środki jak uwielbienie, zwiastowanie, nauczanie, poradnictwo, przywództwo i ewangelizację.
7. Rozumiał zasady chrześcijańskiej administracji, zarządzania i przywództwa.
8. Rozumiał proces formacji duchowej.
9. Potrafił stworzyć plan ciągłego rozwoju edukacyjnego oraz podjąć się jego realizacji.

Kto musi spełnić wymagania związane z pracą magisterską?

Wszyscy studenci, którzy rozpoczęli studia (M.A lub M. Div.) przed 1 stycznia 2003 muszą napisać tradycyjną pracę magisterską lub praktyczny projekt w służbie, aby wypełnić wymagania niezbędne do ukończenia studiów. Studentów, którzy rozpoczęli studia po tym terminie, obowiązują następujące wymagania: studenci programu M.A. są zobowiązani wykonać i opisać praktyczny projekt w służbie, natomiast studenci programu M.Div. mogą wykonać i opisać kolejny (drugi) praktyczny projekt w służbie lub napisać tradycyjną pracę magisterską. Tradycyjne prace magisterskie muszą być opracowane i przedstawione w języku angielskim.

Różnice pomiędzy tradycyjną pracą magisterską a praktycznym projektem w służbie

	Praktyczny projekt w służbie	Tradycyjna praca magisterska
Język, w jakim napisana jest praca	ojczysty język studenta + streszczenie w języku angielskim	język angielski
Kto może realizować?	studenci programów M.A. lub M.Div.	tylko studenci programu M.Div.
Zakres wymaganej pracy badawczej	publikacje i inne badania niezbędne do opracowania projektu oraz inne wykorzystanie materiały pisemne	praca w całości o charakterze badawczym
Wielkość	zależna od projektu; ponieważ znaczna część pracy polega na wykonaniu projektu, raport z jego realizacji nie powinien być dłuższy niż 40-60 stron; streszczenie w j. angielskim 15 stron	50 do 80 stron
Metodologia	przeprowadzenie praktycznych działań w służbie oraz ocena ich efektywności	szczegółowa analiza i praca badawcza na wybrany temat
Cel	opanowanie umiejętności realizacji praktycznych projektów w służbie oraz mierzenia ich efektywności, w celu lepszego wykonania kolejnych projektów	opanowanie umiejętności szczegółowych i starannych badań oraz dokładne poznanie wybranego, wąskiego zakresu wiedzy
Wyjątki	wymagają ustalenia z promotorem	wymagają ustalenia z promotorem

Zasady ogólne

Zasady dotyczące formy i stylu pracy

Schemat pracy magisterskiej

Poszczególne części pracy magisterskiej muszą zostać przedstawione w następującym porządku:

Elementy początkowe:

- pusta strona
- Strona tytułowa (zob. załączony przykład)
- pusta strona
- Dedykacja*
- Arkusze osobowe (zob. załączony przykład)
- Spis treści (zob. załączony przykład)
- Spis ilustracji*
- Wprowadzenie*
- Podziękowania*
- Słownik*

Tekst, czyli główna część pracy

- Wstęp
- Poszczególne rozdziały
- Zakończenie

Elementy końcowe

- Dodatek (-ki)* (format strony tytułowej z oznaczeniem Dodatek lub Dodatki)
- Kwestionariusz samooceny studenta w zakresie wypełnienia celów edukacyjnych Instytutu
- Mediografia (format strony tytułowej z oznaczeniem Mediografia)
 - Źródła cytowane
 - Artykuły
 - Książki
 - Pozostałe*
 - Źródła konsultowane, lecz nie cytowane
 - Artykuły
 - Książki
 - Pozostałe*
- pusta strona

* Opcjonalne, zależnie od tematu pracy i wskazówek promotora.

Schemat raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie

Poszczególne części raportu z realizacji praktycznego projektu są podobne do części pracy magisterskiej i muszą zostać przedstawione w następującym porządku:

Elementy początkowe

- pusta strona
- Strona tytułowa (zob. załączony przykład)
- pusta strona
- Dedykacja*
- Arkusze osobowe (zob. załączony przykład)
- Spis treści (zob. załączony przykład)
- Spis ilustracji*
- Wprowadzenie*
- Podziękowania*
- Słownik*

Tekst, czyli główna część pracy

Wstęp

Rozdział opisujący biblijne, teologiczne i teoretyczne podstawy praktycznego projektu oraz wyniki badań związanych z tematem projektu

Rozdział opisujący szczegółowo realizację projektu – co zostało wykonane i jakie były tego rezultaty

Zakończenie – lekcje, jakich dostarczyła realizacja projektu

Elementy końcowe

Dodatek (-ki)* (format strony tytułowej z oznaczeniem Dodatek lub Dodatki)

Kwestionariusz samooceny studenta w zakresie wypełnienia celów edukacyjnych Instytutu

Mediografia (format strony tytułowej z oznaczeniem Mediografia)

Źródła cytowane

Artykuły

Książki

Pozostałe*

Źródła konsultowane, lecz nie cytowane

Artykuły

Książki

Pozostałe*

pusta strona

*Opcjonalne, zależnie od tematu pracy i wskazówek promotora.

Numeracja stron

W numeracji części wstępnej stosuje się małe cyfry rzymskie – i, ii, iii itd. Główna strona tytułowa oznaczona jest numerem „i“, lecz nie jest on drukowany na stronie. Pusta strona nie jest numerowana. Kolejne strony części wstępnej numerowane są począwszy od numeru „ii“.

Część główna, czyli treść pracy, rozpoczyna się od strony z numerem „1“ i zachowuje tę numerację na kolejnych stronach, także w części końcowej pracy. Jeśli przed dodatkami umieszczona jest strona tytułowa, należy uwzględnić ją w numeracji, lecz numeru strony nie należy drukować na wspomnianej stronie.

Numer strony powinien być wydrukowany w stopce pierwszej strony każdej kolejnej części, oraz w nagłówku kolejnych stron. Numery stron mogą być umieszczone na środku lub z prawej strony.

Standard stylu pracy

Zalecane jest, aby podczas pisania pracy student stosował standardy opracowane przez American Psychological Association (APA). Niektórzy promotorzy (szczególnie w dziedzinie bibliistyki i teologii) preferują standard Turabian. Student powinien ustalić te kwestie z promotorem przed przystąpieniem do pisania pracy. W Haus Edelweiss dostępny jest program komputerowy „Citation“, współpracujący z programem Word, który umożliwia wskazanie wybranego standardu zapisu (domyślnie APA). Standard APA nie wymaga stosowania przypisów dolnych, pozwala natomiast umieścić przypisy w nawiasach w tekście pracy. Patrz ilustracje poniżej.

Przypisy

W standardzie APA nie ma konieczności częstego korzystania z przypisów dolnych. Zazwyczaj używa się ich jedynie w przypadku przypisów wyjaśniających, tj. objaśnień użytych terminów lub prezentacji istotnych informacji, które nie stanowią treści głównej części pracy.

Krój czcionki

Pisząc pracę należy korzystać z krojów czcionek Arial, Courier New lub Times New Roman. Ten sam krój czcionki powinien być wykorzystany w całej pracy. Obowiązująca wielkość czcionki wynosi 12 pkt. W przypisach i treści tabel można korzystać z mniejszego kroju czcionki, aż do 8 pkt. Nagłówki i tytuły części pracy powinny być tego samego kroju i wielkości jak tekst pracy. W celu wyróżnienia należy stosować kursywę, zamiast podkreślenia. Pogrubioną czcionkę należy stosować tylko w nagłówkach.

Ilustracje i załączniki

W pracy, o ile to konieczne, można wykorzystywać rysunki, fotografie, wykresy, mapy i grafikę. Wykresy, mapy, rysunki i grafiki powinny być przetworzone na postać elektroniczną i umieszczone w odpowiednim miejscu pracy. Fotografie powinny być trwale przytwierdzone do pracy.

Inne materiały, jak dyskietki/CD-romy, slajdy, taśmy audio i wideo, folie itp., powinny być załączone w dwóch egzemplarzach, ale nie muszą być na trwale przytwierdzone do pracy.

Długość pracy

Praca magisterska powinna liczyć od 50 do 80 stron, podwójny odstęp między liniami, czcionka wielkości 12 pkt. Raport z realizacji praktycznego projektu w służbie może liczyć od 40 do 60 stron. Obie wielkości obejmują bibliografię i dodatki. Jest to jedynie ogólne zalecenie; ostateczna długość pracy jest zależna od tematu i wybranej metodologii.

Marginesy

Lewy margines powinien mieć 1,5 cala (3,8 cm) szerokości, natomiast marginesy prawy, górny i dolny powinny mieć 1 cal (2,5 cm) szerokości. Na pierwszej stronie każdego rozdziału pracy, spisu treści, bibliografii i innych głównych części pracy, margines górny powinien mieć 2 cale (5 cm) szerokości.

Wydruk

Zaleca się wydruk pracy na drukarce laserowej lub atramentowej podobnej jakości. Dopuszczalny jest jednak także wydruk na drukarce igłowej (min. 24-pin, 300 dtp). Pracę należy wydrukować tylko na jednej stronie papieru.

Poprawki

Strony pracy wymagające poprawy należy wydrukować ponownie z naniesionymi zmianami.

Papier

Należy przedstawić dwie kopie pracy na papierze formatu A4 z min. 25% zawartością włókien szmacianych. Praca może być drukowana lub skopiowana na kserografie. Jeśli student nie może znaleźć odpowiedniego papieru w swoim kraju, powinien skontaktować się z koordynatorem ds. studenckich, który pomoże mu przygotować kopie pracy na papierze odpowiedniej jakości.

Kopie osobiste

Studenci, którzy pragną oprawić osobiste kopie pracy, powinni skontaktować się w tej sprawie z koordynatorem ds. studenckich.

Własność pracy magisterskiej/raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie

Praca magisterska lub raport z realizacji praktycznego projektu jest wspólną własnością studenta i Instytutu TCMi. To znaczy, że jeśli student pragnie opublikować pracę w całości lub części, musi uzyskać pisemną zgodę Instytutu. W przypadku, gdy Instytut TCMi zechce opublikować pracę studenta w całości lub części, musi najpierw uzyskać jego pisemną zgodę.

Przykład strony tytułowej

(2 cale od górnej
krawędzi strony)

HISTORIA KOŚCIOŁA DETROIT CHRISTIAN CHURCH W DETROIT, IL

(4,2 cala od górnej krawędzi)

praca autorstwa:

(4,6 cala od górnej krawędzi)

Eleanor A. Daniel

(6.7 cala od górnej
krawędzi strony)

Raport z realizacji praktycznego projektu w służbie
stanowiący częściowe spełnienie wymagań do uzyskania tytułu
Master of Arts in Practical Ministry (lub Master of Divinity – wpisz właściwą nazwę)

(9,2 cala od górnej krawędzi – linia
odstępu – rok złożenia pracy)

Instytut TCMI
Heiligenkreuz, Austria

2006

Przykładowy spis treści

Spis treści

(2 cale od górnej krawędzi strony, reszta strony podwójne odstępki między liniami)

DEDYKACJA.....	ii
PODZIĘKOWANIA.....	iv
Rozdział	
WSTĘP.....	1
I. ZAŁOŻENIE I PIERWSZE LATA ZBORU (1875-1938).....	15
II. OKRES POŚREDNI: SPUŚCIZNA JOE T. MAYNARDA (1938-1966).....	45
III. OSTATNIE TRZYDZIEŚCI PIĘĆ LAT: WIERNY KOŚCIÓŁ	75
ZAKOŃCZENIE.....	110
BIBLIOGRAFIA.....	120

Przykład treści pracy magisterskiej

Poniższa próbka tekstu pochodzi z: Nancy Jean Vyhmeister. *Quality Research Papers for Students of Religion and Theology*. Grand Rapids: Zondervan, 2001.)

WSTĘP

Termin *Heilsgeschichte* został stworzony przez Johanna Albrechta Bengela (1687-1752). Posługiwano się nim w znaczeniu „natury Pisma Świętego jako zapisu sprawowania przez Boga dzieła zbawienia w historii ludzkości“. Propagatorzy *Heilsgeschichte* lub inaczej historii zbawienia „odrzucałi ideę, jakoby Biblia była zbiorem boskich ‘tekstów-dowodów’ służących formułowaniu doktryn, a postrzegali ją raczej jako historię Bożego planu odkupienia“.¹

Formalne rozwinięcie tej koncepcji w dziewiętnastym wieku, według A. Josefa Greiga, nastąpiło jako odpowiedź na sceptycyzm, jaki zapanował w reakcji na „dążenia racjonalizmu i pietyzmu oraz rezultatów zastosowania metod krytyki historycznej“.² Hans W. Frei zwraca uwagę, iż *Heilsgeschichte*, „zbawcze fakty“ Pisma Świętego, są „rzeczywiste i historyczne, lecz nie w typowy sposób, który umożliwiłby ich weryfikację w atmosferze neutralności religijnej“.³

Koncepcja *Heilsgeschichte* umożliwia odejście od historycznej interpretacji wydarzeń w czasie na rzecz interpretacji niehistorycznej i doświadczeniowej. Takie podejście hermeneutyczne zmusza do postawienia pytania: Jaki wpływ ma ta teoria na doktryny biblijne, a szczególnie na doktrynę o stworzeniu?

¹ Stanley J. Grenz, David Guretzki, i Cherith Fee Nordling, *Pocket Dictionary of Theological Terms* (Downers Grove, IL: InterVarsity, 1999), s.v. „*Heilsgeschichte*.“

² A. Josef Greig, „Some Formative Aspects in the Development of Gerhard von Rad’s Idea of History,” *AUSS* 16 (1978): 314.

³ Hans W. Frei, *The Eclipse of Biblical Narrative: A Study in Eighteenth and Nineteenth Century Hermeneutics* (New Haven: Yale University Press, 1974), 180.

Aby odpowiedzieć na to pytanie, niniejsza praca podejmie próbę prześledzenia rozwoju koncepcji *Heilsgeschichte* w historii oraz przeanalizowania założeń i hermeneutyki, na jakich się ona opiera.

ROZDZIAŁ 1

ROZWÓJ KONCEPCJI *HEILSGESCHICHTE* W HISTORII

W kształtowaniu się koncepcji *Heilsgeschichte* ważną rolę odegrało kilka czynników: (1) racjonalizm, (2) nurty chrześcijańskie skupione na doświadczeniu i przeżyciach wewnętrznych, oraz (3) zastosowanie metody krytyki historycznej. Wspomniane czynniki legły później u podstaw Liberalnego Protestantyzmu.

Racjonalizm

Immanuel Kant zaproponował „teologiczny rozdział pomiędzy systemami klasycyzmu i modernizmu (liberalizmu)“, który, jeśli zostanie przyjęty, „czyni podejście klasycystyczne niemożliwym“.⁴ Kant dokonał tego poprzez reinterpretację pojęcia rozumu. Jego filozofia obejmowała dwa aspekty: ponadczasową naturę Boga i prawdy oraz ograniczenie ludzkiego umysłu do czaso-przestrzeni. Fernando Canale zauważa, że taki rozdział między Bogiem i ludzkością nie zostawia miejsca na kontakt poznawczy między Bogiem, „obiektem beczasowym lub ponadnaturalnym“ i ludzkim rozumem.⁵ W związku z tym potrzebny staje się inny sposób komunikacji.

Ponieważ filozofia Kanta skłaniała się mocno w stronę intuicji, racjonalizm wprowadził element niepewności w odniesieniu do historii. Jako że pewność można osiągnąć tylko dzięki rozumowi, „Racjonalizm prowokował do poszukiwań teologii bezpośredniego zaangażowania i wewnętrznych przeżyć“.⁶

⁴ Fernando Canale, *Principles and Methods of Theology: Student Notes* (Berrien Springs, MI: Andrews University, 1997), 90.

⁵ Fernando Canale, „Revelation and Inspiration: The Liberal Model,” *AUSS* 32 (1994): 170-171.

⁶ Greig, 314.

Omawiając teorie religijne po Kancie, Frei stwierdził:

Teorie religijne następujące po Kacie skupiały się coraz mocniej na elemencie wiary jako szczególnej i samoświadomej postawy człowieka, której nie sposób zredukować do żadnej innej postaci. *W takim znaczeniu wiara wpływa na każdą „rzeczywistość” z którą pozostaje we właściwym kontakcie*, analogiczne do tego, w jaki sposób, wg. Kanta, struktur rozumu wpływa na relację transcendentnego ego wobec obiektów w namacalnym świecie, przemieniając je z rzeczy-samych-w-sobie w fenomeny, którymi karmi się ludzka świadomość.⁷

Nurty chrześcijańskie skupione na doświadczeniu i przeżyciach wewnętrznych

Tomasz z Akwinu pragnął wprowadzić filozofię Arystotelesa do chrześcijaństwa, by zmniejszyć w ten sposób napięcie między wiarą a rozumem. Aby osiągnąć swój cel, próbował wyodrębnić teologię od filozofii.⁸ Poglądy Tomasza z Akwinu stały się podstawą klasycznego scholastyizmu.

Protestantyzm luterński, mimo deklaracji wierności zasadzie *sola Scriptura*, akceptował hermeneutyczne założenia klasycznego scholastyizmu. Po śmierci Lutera teolodzy protestanci rozpoczęli proces racjonalnego systematyzowania doktryn, „często przy tym zwracając się po pomoc do teologii naturalnej, logiki Arystotelesa i skrajnie spekulatywnego podejścia do kwestii dogmatycznych”.⁹

W miarę jak scholastyizm prowadził do coraz bardziej sztywnych i pozbawionych życia form religii, nominalizm rozbudzał nowe zainteresowanie ludzkością i przedstawiał człowieka jak bardziej rzeczywistego niż instytucje. Oprócz tego nominalizm zaprzeczał istnieniu uniwersalnych pryncypiów, które określał mianem „pustych koncepcji pozbawionych rzeczywistości i istniejących jedynie w umyśle człowieka”.¹⁰ Postulowanie istnienia dwóch rzeczywistości prawdy (naukowej i teologicznej) skłoniło niektórych nominalistów do wychwalania metody

⁷Frei, 32 (podkreślenie autora).

⁸ John W. Baldwin, *The Scholastic Culture of the Middle Ages: 1000-1300* (Lexington, MA: D.C.Heath, 1971), 93.

⁹Roger E. Olson, *Historia teologii chrześcijańskiej. Dwadzieścia wieków tradycji i reform*. (Warszawa, ChIB, 2003), 511.

¹⁰Grenz, Guretzki, and Nordling, s.v. “nominalism.”

eksperymentalnej jako najważniejszej drogi do prawdy, podczas gdy inni zaczęli skłaniać się w stronę mistycyzmu, „jako drogi, którą człowiek może wkroczyć bezpośrednio w Bożą obecność”.¹¹ Jak pisze Greig, „Porażka racjonalizmu w realizacji swych teologicznych celów doprowadziła do tego, iż teolodzy zwrócili się do wewnątrz, w stronę doświadczenia religijnego“. Rezultatem tego był rozwój ruchu pietystycznego w niemieckim Kościele Luterskim.¹²

Pietyzm niemiecki

Pietyzm powstał „wśród kontrowersji wokół ortodoksji i bardziej innowacyjnych podejść do teologii”.¹³ Olson definiuje pietyzm jako „ruch odnowy, zmierzający do dokończenia Reformacji protestanckiej, rozpoczętej przez Marcina Lutra”.¹⁴

Pietyzm doprowadził do odświeżenia i przebudzenia w kręgach luteranizmu, podkreślając trzy elementy w życiu człowieka wierzącego: studiowanie Pisma Świętego, stosowanie jego nauczania w codziennym życiu i pielęgnowanie pobożności. Dodatkowy nacisk, jaki pietyzm kładł na działalność misyjną, skłonił niektórych do lekceważenia doktryn biblijnych i poprowadził ich w stronę idealizmu.¹⁵ Idealizm postrzegał naturę rzeczywistości „bardziej w kategoriach ducha lub umysłu niż materii lub jej elementów”.¹⁶ Stanowił próbę „zachowania całościowej wizji romantyzmu i transcendentalizmu, unikając jednocześnie właściwego im subiektywizmu [...] W tym samym czasie podtrzymywał fascynację filozofią, próbując opierać się na racjonalizmie, a nie intuicji”.¹⁷

¹¹ Earle E. Cairns, *Christianity through the Centuries: A History of the Christian Church*, rev. and enl. Ed. (Grand Rapids: Zondervan, Academie Books, 1981), 239-240.

¹² Greig, 315.

¹³ Tamże, 314.

¹⁴ Olson, 509.

¹⁵ Cairns, 381.

¹⁶ Grenz, Guretzk, i Nordling, s.v. “idealism.”

¹⁷ Steve Wilkens i Alan Padgett, *Faith and Reason in the 19th Century*, Christianity and

PODSUMOWANIE I WNIOSKI

W pracy tej *Heilsgeschichte* definiowane było jako zasada hermeneutyczna w ramach metody krytyki historycznej. Kształtowanie się tej koncepcji następowało równocześnie z rozwojem liberalizmu protestanckiego i był odpowiedzią na potrzebę zamknięcia przepaści między historyczną wiarygodnością Pisma Świętego i nową, zorientowaną teologicznie, metodą interpretacji.

W rozwoju koncepcji *Heilsgeschichte* ważną rolę odegrało kilka czynników: (1) racjonalizm, rozwinięty przez Immanuela Kanta; (2) nurty chrześcijaństwa skupione na doświadczeniu i przeżyciach wewnętrznych, jak pietyzm niemiecki, koncepcja *Gefühl* Schleiermachersa oraz filozofia dialektyczna Hegla; oraz metoda krytyki historycznej.

Na początku pracy została postawiona hipoteza, że liberalna protestancka koncepcja *Heilsgeschichte* wywarła wpływ na doktrynę o stworzeniu, umożliwiając odejście od historycznej interpretacji wydarzeń w czasie na rzecz interpretacji niehistorycznej i doświadczeniowej. To pozwoliło odrzucić pierwsze jedenaście rozdziałów Księgi Rodzaju jako dokument historyczny, jednocześnie zachowując teologiczną integralność tego fragmentu Pisma Świętego.

Analiza założeń, na których opiera się koncepcja *Heilsgeschichte* pokazuje, że wspomniana hipoteza jest prawdziwa. Co więcej, niehistoryczna i doświadczeniowa interpretacja Pisma Świętego okazuje się problematyczna przynajmniej z pięciu powodów: (1) wykorzystuje subiektywne metody interpretacji; (2) traktuje Pismo Święte w sposób fragmentaryczny; (3) podważa koncepcję obiektywnej prawdy; (4) kwestionuje naturę wiary oraz (5) jest niespójna z własną metodą hermeneutyczną – metodą naukową.

BIBLIOGRAFIA

- Baldwin, John W. *The Scholastic Culture of the Middle Ages: 1000-1300*. Lexington, MA: D.C. Heath 1971.
- Cairns, Earle E. *Christianity through the Centuries: A History of the Christian Church*. Grand Rapids: Zondervan, Academic Books, 1981.
- Canale, Fernando. *Principles and Methods of Theology: Student Notes*. Berrien Springs, MI: Andrews University, 1997.
- _____. "Revelation and Inspiration: The Liberal Model." *Andrews University Seminary Studies* 32 (1994): 169-195.
- Frei, Hans W. *The Eclipse of Biblical Narrative: A Study in Eighteenth and Nineteenth Century Hermeneutics*. New Haven: Yale University Press, 1974.
- Fretheim, Terence E. *Creation, Fall, and Flood: Studies in Genesis 1-11*. Minneapolis: Augsburg, 1969.
- Greig, A. Josef. "A Critical Note on the Origin of the Term *Heilsgeschichte*." *The Expository Times* 87 (1975-1976): 118-119.
- _____. "Some Formative Aspects in the Development of Gerhard von Rad's Idea of History." *Andrews University Seminary Studies* 16 (1978): 313-331.
- Grenz, Stanley J., David Guretzki, i Cherith Fee Nordling. *Pocket Dictionary of Theological Terms*. Downers Grove, IL: InterVarsity, 1999.
- Grenz, Stanley J., Roger E. Olson. *Twentieth Century Theology: God and the World in a Transitional Age*. Downers Gove, IL: InterVarsity, 1992.
- Hasel, Gerhard. *Old Testament Theology: Basic Issues in the Current Debate*. Revised edition. Grand Rapids: Eerdmans, 1972.
- Hegel, G.W.F. *The Phenomenology of Mind*. 2 vols. Translated by J.B. Baillie. New York: Macmillan, 1910.
- Lichtenberger, F. *History of German Theology in the Nineteenth Century*. Translated and edited by W. Hastie. Edinburgh: T. & T. Clark, 1889.
- Lundin, Roger, Clarence Walhout, and Anthony C. Thiselton. *The Promise of Hermeneutics*. Grand Rapids: Eerdmans, 1999.

MEDIOGRAFIA

Książki:

Anderson, Bernard W. *Understanding the Old Testament*. Abridged Fourth Edition. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 1998.

Archer, Gleason. *A Survey of Old Testament Introduction*. Revised Edition. Chicago: Moody Press, 1974. Uaktualniona w 1996.

Childs, Brevard S. *Introduction to the Old Testament as Scripture*. Philadelphia: Fortress, 1979.

Clements, Ronald E. *One Hundred Years of Old Testament Interpretation*. Philadelphia: Westminster, 1976.

Dillard, Raymond B. i Tremper Longman III. *An Introduction to the Old Testament*. Grand Rapids: Zondervan, 1994.

Driver, S. R. *An Introduction to the Literature of the Old Testament*. New York: Scribners, 1891.

Eissfeldt, Otto. *The Old Testament. An Introduction*. Tłumaczenie: Peter R. Ackroyd. Oxford: Basil Blackwell, 1965.

The Face of Old Testament Studies: A Survey of Contemporary Approaches. Redakcja: David W. Baker i Bill T. Arnold. Grand Rapids: Baker, 1999.

Gottwald, Norman K. *The Hebrew Bible: A Socio-Literary Introduction*. Philadelphia: Fortress, 1985.

Habel, Norman. *Literary Criticism of the Old Testament*. Guides to Biblical Scholarship. Old Testament Series. Philadelphia: Fortress Press, 1971.

Harrison, R. K. *Introduction to the Old Testament*. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans, 1969, 1981.

Hostetter, Edwin C. *Old Testament Introduction*. IBR Bibliographies no. 11. Grand Rapids: Baker, 1995.

Lasor, William Sanford, David Allan Hubbard i Frederic William Bush. *Old Testament Survey. The Message, Form, and Background of the Old Testament*. Grand Rapids: Eerdmans, 1982.

Rendtorff, Rolf. *The Old Testament. An Introduction*. Translated by John Bowden. London: SCM, 1985.

Sellin Ernst i Georg Fohrer. *Introduction to the Old Testament*. Translated by David E. Green. Nahsville: Abingdon, 1968.

Wegner, Paul D. *The Journey from Texts to Translations. The Origin and Development of the Bible*. Grand Rapids: Baker, 2000.

Wellhausen, Julius. *Prolegomena to the History of Ancient Israel*. Translated by Menzies and Black. New York: Word Publishing, 1957.

Whybray, R. N. *The Making of the Pentateuch. A Methodological Study*. JSOTS 53. Sheffield: JSOT Press, 1987.

Strony internetowe:

(w j. niemieckim):

www.uni-mainz.de/~lehmann/link.html - University of Mainz, strona prowadzona przez Lehmana.

(w j. angielskim):

www.bib-arch.org - Biblical Archeology Society website.

www.discoveringarcheology.com - Czasopismo Scientific American czasami publikuje artykuły z dziedziny archeologii biblijnej.

www.lpl.arizona.edu/~kmeyers/archaeol/bib_arch.html

www.dabar.org - Dan Dyke zgromadził na stronie różnorodne materiały i ilustracje.

www.iTanakh.org - Chris Heard z Pepperdine University stworzył jedną z najbardziej pomocnych stron poświęconych studium Starego Testamentu.

Warto również odwiedzić strony Yale University, University of Chicago, oraz Princeton University.

Najczęściej używane skróty

(za: Vyhmeister, Nancy Jean. *Your Indispensable Guide to Writing Quality Research Papers for Students of Religion and Theology*. Grand Rapids: Zondervan Publishing, 2001. Appendix C)

- AHR *American Historical Review*
AJT *American Journal of Theology*
ASOR American Schools of Oriental Research
AB Anchor Bible
ABD *Anchor Bible Dictionary*. Edited by D. N. Freedman. 6 vols. New York, 1992
ANEP *The Ancient Near East in Pictures Relating to the Old Testament*. Edited by J. B. Pritchard. Princeton, 1954
ANET *Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament*. Edited by J. B. Pritchard. 3d ed. Princeton, 1969
AUSS *Andrews University Seminary Studies*
AThR *Anglican Theological Review*
ANF *Ante-Nicene Fathers*
ANRW *Aufstieg und Niedergang der römischen Welt: Geschichte und Kultur Roms im Spiegel der neueren Forschung*. Edited by H. Temporini and W. Haase. Berlin, 1972–
ACNT Augsburg Commentaries on the New Testament
AusBR Australasian Biblical Review
- BAGD Bauer, W., W. F. Arndt, F. W. Gingrich, and F. W. Danker. *Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*. 2d ed. Chicago, 1979
BZAW Beihefte zur Zeitschrift für die alttestamentliche Wissenschaft
BZNW Beihefte zur Zeitschrift für die neutestamentliche Wissenschaft
BK *Bibel und Kirche*
BRev *Bible Review*
BT *The Bible Translator*
BHS *Biblia Hebraica Stuttgartensia*. Edited by K. Elliger and W. Rudolph. Stuttgart, 1983
BiPa *Biblia Patristica: Index des citations et allusions bibliques dans la littérature*. Paris, 1975–
Bib *Biblica*
BA *Biblical Archaeologist*
BAR *Biblical Archaeology Review*
BR *Biblical Research*
BTB *Biblical Theology Bulletin*
BO *Bibliotheca orientalis*
BSac *Bibliotheca sacra*
BZ *Biblische Zeitschrift*
BKAT *Biblischer Kommentar, Altes Testament*. Edited by M. Noth and H. W. Wolff
BDF Blass, F., A. Debrunner, and R. W. Funk. *A Greek Grammar of the New Testament and Other Early Christian Literature*. Chicago, 1961
BDB Brown, F., S. R. Driver, and C. A. Briggs. *A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament*. Oxford, 1907
BASOR *Bulletin of the American Schools of Oriental Research*
BCSR *Bulletin of the Council on the Study of Religion*
BJRL *Bulletin of the John Rylands University Library of Manchester*
- CAD Chicago Assyrian Dictionary
CTJ *Calvin Theological Journal*
CJT *Canadian Journal of Theology*
CBQ *Catholic Biblical Quarterly*
CHR *Catholic Historical Review*
ChrCent *Christian Century*
CT *Christianity Today*
CH *Church History*
CQ *Church Quarterly*
CQR *Church Quarterly Review*
CTM *Concordia Theological Monthly*
CTQ *Concordia Theological Quarterly*
CIG *Corpus inscriptionum graecarum*. Edited by A. Boeckh. 4 vols. Berlin, 1828–1877
CIJ *Corpus inscriptionum judaicarum*
CIL *Corpus inscriptionum latinarum*
CIS *Corpus inscriptionum semiticarum*
CurTM *Currents in Theology and Mission*
- DJG *Dictionary of Jesus and the Gospels*. Edited by J. B. Green and S. McKnight. Downers Grove, 1992
- EEC *Encyclopedia of Early Christianity*. Edited by E. Ferguson. 2d ed. New York, 1990
EncIs *Encyclopedia of Islam*
EncJud *Encyclopedia Judaica*
ER *The Encyclopedia of Religion*. Edited by M. Eliade. 16 vols. New York, 1987

- EvQ* *Evangelical Quarterly*
EvT *Evangelische Theologie*
EKL *Evangelisches Kirchenlexikon*. Edited by Erwin Fahlbusch et al. 4 vols. 3d ed. Göttingen, 1985–1996
ExpTim *Expository Times*
- GTJ* *Grace Theological Journal*
- HTR* *Harvard Theological Review*
HUCA *Hebrew Union College Annual*
HeyJ *Heythrop Journal*
HR *History of Religions*
- ISBE* *International Standard Bible Dictionary*
ISBE *International Standard Bible Encyclopedia*. Edited by G. W. Bromiley. 4 vols. Grand Rapids, 1979–1988
ICC *International Critical Commentary*
Int *Interpretation*
IBC *Interpretation: A Bible Commentary for Teaching and Preaching*.
IB *Interpreter's Bible*. Edited by G. A. Buttrick et al. 12 vols. New York, 1951–1957
IDB *The Interpreter's Dictionary of the Bible*. Edited by G. A. Buttrick. 4 vols. Nashville, 1962
IEJ *Israel Exploration Journal*
- JQR* *Jewish Quarterly Review*
JSSR *Journal for the Scientific Study of Religion*
JSJ *Journal for the Study of Judaism in the Persian, Hellenistic, and Roman Periods*
JSNT *Journal for the Study of the New Testament*
JSOT *Journal for the Study of the Old Testament*
JAAR *Journal of the American Academy of Religion*
JTC *Journal for Theology and the Church*
JAS *Journal of Asian Studies*
JBR *Journal of Bible and Religion*
JBL *Journal of Biblical Literature*
JCS *Journal of Cuneiform Studies*
JEH *Journal of Ecclesiastical History*
JES *Journal of Ecumenical Studies*
JEA *Journal of Egyptian Archaeology*
JJS *Journal of Jewish Studies*
JMedHist *Journal of Medieval History*
JMH *Journal of Modern History*
JMES *Journal of Middle Eastern Studies*
JNES *Journal of Near Eastern Studies*
JR *Journal of Religion*
JRE *Journal of Religious Ethics*
JRH *Journal of Religious History*
JReIS *Journal of Religious Studies*
JRT *Journal of Religious Thought*
JSS *Journal of Semitic Studies*
JAOS *Journal of the American Oriental Society*
JETS *Journal of the Evangelical Theological Society*
JPOS *Journal of the Palestine Oriental Society*
JRAS *Journal of the Royal Asiatic Society*
JTS *Journal of Theological Studies*
- K&D Keil, C. F., and F. Delitzsch, *Biblical Commentary on the Old Testament*. Translated by J. Martin et al. 25 vols. Edinburgh, 1857–1878. Reprint, 10 vols., Peabody, Mass., 1996
 KBL Koehler, L., and W. Baumgartner, *Lexicon in Veteris Testamenti libris*. 2d ed. Leiden, 1958
- LCC* *Library of Christian Classics*. Philadelphia, 1953–
LCL *Loeb Classical Library*
L&N *Louw and Nida, Lexicon on Semantic Domains*
LQ *Lutheran Quarterly*
LW *Luther's Work, American Ed.*
- MQR* *Mennonite Quarterly Review*
- NHS* *Nag Hammadi Studies*
Neot *Neotestamentica*
NKZ *Neue kirchliche Zeitschrift*
NICNT *New International Commentary on the New Testament*
NICOT *New International Commentary on the Old Testament*

- NIDNTT* *New International Dictionary of New Testament Theology*. Edited by C. Brown. 4 vols. Grand Rapids, 1975–1985
- NIDOTTE* *New International Dictionary of Old Testament Theology and Exegesis*. Edited by W. A. VanGemeren. 5 vols. Grand Rapids, 1997
- NIGTC* *New International Greek Testament Commentary*
- NTS* *New Testament Studies*
- NPNF1* *Nicene and Post-Nicene Fathers, Series 1*
- NPNF2* *Nicene and Post-Nicene Fathers, Series 2*
- NovT* *Novum Testamentum*
- OTP* *Old Testament Pseudepigrapha*. Edited by J. H. Charlesworth. 2 vols. New York, 1983
- OTS* *Old Testament Studies*
- OrChr* *Oriens christianus*
- Or* *Orientalia* (NS - Rome)
- OLZ* *Orientalistische Literaturzeitung*
- ODCC* *The Oxford Dictionary of the Christian Church*. Edited by F. L.
- PEQ* *Palestine Exploration Quarterly*
- PG* *Patrologia graeca* [= *Patrologiae cursus completus: Series graeca*]. Edited by J.-P. Migne. 162 vols. Paris, 1857–1886
- PL* *Patrologia latina* [= *Patrologiae cursus completus: Series latina*]. Edited by J.-P. Migne. 217 vols. Paris, 1844–1864
- PW* *Pauly, A. F. Pauly's Realencyclopädie der classischen Altertumswissenschaft*. New edition G. Wissowa. 49 vols. Munich, 1980
- RAC* *Reallexikon für Antike und Christentum*. Edited by T. Kluser et al. Stuttgart, 1950–
- RSR* *Recherches de science religieuse*
- RelSoc* *Religion and Society*
- RL* *Religion in Life*
- RelS* *Religious Studies*
- RelSRev* *Religious Studies Review*
- RevExp* *Review and Expositor*
- RR* *Review of Religion*
- RRelRes* *Review of Religious Research*
- RB* *Revue biblique*
- RA* *Revue d'assyriologie et d'archéologie orientale*
- RHE* *Revue d'histoire ecclésiastique*
- RHPR* *Revue d'histoire et de philosophie religieuses*
- RHR* *Revue de l'histoire des religions*
- RevQ* *Revue de Qumran*
- RSém* *Revue de sémitique*
- RTP* *Revue de théologie et de philosophie*
- RSPT* *Revue des sciences philosophiques et théologiques*
- RevScRel* *Revue des sciences religieuses*
- SJT* *Scottish Journal of Theology*
- SSS* *Semitic Study Series*
- Sem* *Semitica*
- SA* *Sociological Analysis*
- SBLDS* *Society of Biblical Literature Dissertation Series*
- SBLMS* *Society of Biblical Literature Monograph Series*
- SBL SBS* *Society of Biblical Literature Sources for Biblical Study*
- SBLTT* *Society of Biblical Literature Texts and Translations*
- SB* *Sources bibliques*
- SC* *Sources chrétiennes*. Paris: Cerf, 1943–
- SCJ* *Stone Campbell Journal*
- ST* *Studia theologica*
- SBT* *Studies in Biblical Theology*
- SCR* *Studies in Comparative Religion*
- SMRT* *Studies in Medieval and Reformation Thought*
- TU* *Texte und Untersuchungen*
- TDNT* *Theological Dictionary of the New Testament*. Edited by G. Kittel and G. Friedrich. Translated by G. W. Bromiley. 10 vols. Grand Rapids, 1964–1976
- TDOT* *Theological Dictionary of the Old Testament*. Edited by G. J. Botterweck and H. Ringgren. Translated by J. T. Willis, G. W. Bromiley, and D. E. Green. 14 vols. Grand Rapids, 1974–
- TD* *Theology Digest*
- TS* *Theological Studies*
- TWOT* *Theological Wordbook of the Old Testament*. Edited by R. L. Harris, G. L. Archer Jr. 2 vols. Chicago, 1980
- TGI* *Theologie und Glaube*
- TP* *Theologie und Philosophie*
- TLZ* *Theologische Literaturzeitung*

<i>TQ</i>	<i>Theologische Quartalschrift</i>
<i>TRev</i>	<i>Theologische Revue</i>
<i>TRu</i>	<i>Theologische Rundschau</i>
<i>TZ</i>	<i>Theologische Zeitschrift</i>
<i>ThWAT</i>	<i>Theologisches Wörterbuch zum Alten Testament</i> . Edited by G. J. Botterweck and H. Ringgren. Stuttgart, 1970–
<i>ThTo</i>	<i>Theology Today</i>
<i>TJ</i>	<i>Trinity Journal</i>
<i>UF</i>	<i>Ugarit-Forschungen</i>
<i>USQR</i>	<i>Union Seminary Quarterly Review</i>
<i>VT</i>	<i>Vetus Testamentum</i>
<i>VTSup</i>	<i>Vetus Testamentum Supplements</i>
<i>Vid</i>	<i>Vidyajyoti</i>
<i>VC</i>	<i>Vigiliae christianae</i>
<i>WA</i>	Luther's Works, Weimarer Ausgabe
<i>WTJ</i>	<i>Westminster Theological Journal</i>
<i>WBC</i>	Word Biblical Commentary
<i>ZDMG</i>	<i>Zeitschrift der deutschen morgenländischen Gesellschaft</i>
<i>ZDPV</i>	<i>Zeitschrift des deutschen Palästina-Vereins</i>
<i>ZA</i>	<i>Zeitschrift für Assyriologie</i>
<i>ZAW</i>	<i>Zeitschrift für die alttestamentliche Wissenschaft</i>
<i>ZMR</i>	<i>Zeitschrift für Missionskunde und Religionswissenschaft</i>
<i>ZNW</i>	<i>Zeitschrift für die neutestamentliche Wissenschaft und die Kunde der älteren Kirche</i>
<i>ZEE</i>	<i>Zeitschrift für evangelische Ethik</i>
<i>ZHT</i>	<i>Zeitschrift für historische Theologie</i>
<i>ZKT</i>	<i>Zeitschrift für katholische Theologie</i>
<i>ZKG</i>	<i>Zeitschrift für Kirchengeschichte</i>
<i>ZRGG</i>	<i>Zeitschrift für Religions- und Geistesgeschichte</i>
<i>ZST</i>	<i>Zeitschrift für systematische Theologie</i>
<i>ZTK</i>	<i>Zeitschrift für Theologie und Kirche</i>
<i>ZWT</i>	<i>Zeitschrift für wissenschaftliche Theologie</i>

Oczekiwania dotyczące pracy badawczej

Studenci piszący tradycyjną pracę magisterską lub raport z realizacji praktycznego projektu w służbie będą musieli wykonać pracę badawczą, aby wyszukać, zrozumieć, przeanalizować i uwzględnić najważniejsze opracowania pisemne i treści w innych źródłach przekazu dostępnych w znanych im językach, które odnoszą się do tematu pracy lub projektu. Praca badawcza na poziomie magisterskim zakłada, że student potrafi wyszukać najważniejsze teorie w danej dziedzinie, dokonać wyważonej krytyki tychże teorii z perspektywy światopoglądu zgodnego z prawdami biblijnymi i teologicznymi oraz argumentować za przyjęciem określonego poglądu lub poglądów.

Praca badawcza na poziomie magisterskim zakłada, że student jest zdolny do krytycznej oceny własnej pracy i jest świadomy założeń, które leżą u podstaw opinii i osądów, jaki prezentuje. Dyrektor ds. prac naukowych i promotor oczekują, że każda praca – tradycyjna praca magisterska lub raport z realizacji praktycznego projektu w służbie – będą opierały się na solidnych podstawach biblijnych, teologicznych i teoretycznych. Jedną z głównych części raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie, wymaganą przed rozpoczęciem realizacji projektu, jest przedstawienie tychże podstaw. W przypadku tradycyjnej pracy magisterskiej, w niektórych przypadkach, ostateczne określenie tychże podstaw może nastąpić pod koniec procesu gromadzenia materiałów i pisania pracy.

W zależności od wybranego tematu student będzie musiał wykazać powody, jakimi kierował się odrzucając alternatywne teorie. Celem Instytutu TCMI jest wykorzystanie procesu pisania pracy (zarówno tradycyjnej pracy magisterskiej jak i raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie) do rozwinięcia u studenta zdolności analitycznych i umiejętności wypowiedzania się na piśmie w stopniu zasługującym na przyznanie tytułu naukowym Master of Arts lub Master of Divinity.

Raport z realizacji praktycznego projektu w służbie

Proces

1. Student omawia potencjalne tematy z dyrektorem ds. prac naukowych.
2. W rozmowie z dyrektorem ds. prac naukowych student zawęża temat projektu i nakreśla zarys metod oceny skuteczności projektu.
3. Student składa na piśmie deklarację praktycznego projektu w służbie (zob. Formularz).
4. Dyrektor ds. prac naukowych wyznacza promotora (i krajowego koordynatora pracy badawczej, jeśli to konieczne).
5. Kopie wszelkiej korespondencji między studentem i promotorem przesyłane są do dyrektora ds. prac naukowych.
6. Student przygotowuje plan realizacji projektu i plan pracy pisemnej (raportu) i przedstawia go na piśmie promotorowi.
7. Promotor ocenia i akceptuje plan przedstawiony na piśmie.
8. Student przedstawia roboczą wersję części teoretycznej raportu i otrzymuje pozwolenie promotora na rozpoczęcie realizacji projektu.
9. Student realizuje praktyczny projekt w służbie, starannie dokumentując każdy krok i regularnie przysyłając relacje z realizacji do promotora.
10. Student w rozmowie z promotorem dokonuje oceny projektu.
11. Student pisze i przedstawia promotorowi roboczą wersję raportu z realizacji projektu.
12. Student w rozmowie z promotorem nadaje wersji roboczej raportu postać ostateczną.
13. Promotor akceptuje ostateczną wersję raportu i ocenia ją.
14. Student przygotowuje streszczenie raportu i tłumaczy je na język angielski (nie jest to konieczne, jeśli cały raport powstaje w j. angielskim).
15. Student przedstawia dyrektorowi ds. badań naukowych dwa egzemplarze raportu i dwa egzemplarze podsumowania.
16. Dyrektor ds. badań naukowych przesyła podsumowanie recenzentowi.
17. Recenzent ocenia podsumowanie raportu. Wspólnie z promotorem decydują o zaliczeniu pracy, o zaliczeniu z wyróżnieniem lub o konieczności wprowadzenia poprawek/zmiany części pracy. W skrajnych przypadkach cały projekt może zostać odrzucony, co skutkuje koniecznością wyboru przez studenta nowego projektu i rozpoczęcia pracy od początku.
18. Student dokonuje poprawek/zmian w raporcie i streszczeniu i ponownie składa pracę dyrektorowi, promotorowi i recenzentowi.
19. Student składa dwa egzemplarze ostatecznej wersji raportu i podsumowania dyrektorowi ds. badań naukowych.

Kurs z metodologii badań naukowych

Wszyscy studenci są zobowiązani odbyć „jeden kurs“ w Haus Edelweiss, prowadząc zintensyfikowane badania naukowe pod kierownictwem dyrektora ds. prac naukowych i pracowników biblioteki. „Kurs“ ten jest konieczny do spełnienia wymagań związanych z pisaniem pracy magisterskiej lub raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie. Można go zrealizować na dowolnym wczesnym etapie studiów na programie Master of Arts, zgodnie z preferencjami studenta. Studenci programu Master of Divinity, którzy odbyli kurs metodologii badań naukowych wcześniej, nie muszą ponownie uczestniczyć w kursie.

Kurs metodologii badań naukowych pozwala upewnić się, że wszyscy studenci posiadają niezbędne umiejętności i będą potrafili gromadzić materiały, przygotowywać notatki, omawiać problemy badawcze itp. Obecnie z kursem wiąże się konieczność pewnych zmian w opisie programu i wymagań dotyczących prac magisterskich/raportów z realizacji praktycznego projektu w służbie przedstawionych w katalogu studiów. Jedynie niewielki procent absolwentów Instytutu (3% w ciągu ostatnich trzech lat) nigdy nie uczestniczy w zajęciach w Haus Edelweiss. Konieczność realizacji kursu oznacza, że wszyscy studenci muszą przyjechać do Haus Edelweiss przynajmniej na ten jeden kurs. Studenci, którzy nie mogą studiować w j. angielskim zmuszeni będą przyjeżdżać w grupie razem z tłumaczem.

Uczestnicy kursu odbywają zajęcia w bibliotece, w odróżnieniu od innych studentów, uczestniczących w kursach o tradycyjnej formule. Znaczna część kursu polega na indywidualnej pracy badawczej, podczas której pracownicy biblioteki i dyrektor ds. prac naukowych udzielają studentom instrukcji dotyczących metod badawczych, planowania praktycznych projektów, mediografii, itp. W przyszłości podobne kursy będą mogły się odbywać w kraju pochodzenia studentów, pod warunkiem uzyskania dostępu do biblioteki z odpowiednim księgozbiorem i dostępem do materiałów w postaci elektronicznej.

Po ukończeniu kursu student może kontynuować studia na wybranym programie uczestnicząc przynajmniej w jednym kursie rocznie lub wnosząc opłatę za przedłużenie terminu pisania pracy. W ten sposób student może dowieść, iż jest nadal aktywnie zaangażowany w program Instytutu, mimo iż okoliczności mogły uniemożliwić mu udział w minimum jednym kursie podczas roku.

Wybór projektu

Studenci nie powinni traktować praktycznego projektu w służbie jako inicjatywy odrębnej od ich codziennej służby. Zamiast tego powinni wybrać jedną z potrzeb lub dziedzin, która aktualnie wymaga ich zaangażowania lub nową inicjatywę w służbie, która miałaby potencjał pozyskania nowych osób w nowy, twórczy sposób. Najważniejsze, aby wybrany projekt stanowił wyzwanie, a jednocześnie był realistyczny, zgodnych z zasadami biblijnymi i teologicznymi oraz kreatywny.

Dokonując wyboru projektu należy zadać sobie następujące pytania:

- Czy posiadam środki/materiały niezbędne do zrealizowania tego projektu?
- Czy posiadam wystarczające kwalifikacje, aby zrealizować ten projekt?
- Czy dysponuję czasem niezbędnym do pracy badawczej i realizacji projektu, aby wykonać wszystko w terminie, w jakim muszę ukończyć studia?
- Czy posiadam finanse wymagane do realizacji projektu?

Student powinien omówić swą sytuację z dyrektorem ds. prac naukowych i wybranymi wykładowcami.

Zawężenie tematu praktycznego projektu w służbie

Po wyborze dziedziny, w jakiej będzie realizowany praktyczny projekt w służbie, konieczne jest dokładne określenie i zawężenie zakresu projektu. Studenci powinni pamiętać, że obowiązują ich ograniczenia czasowe i muszą być realistyczni szacując swe zdolności do zaplanowania, realizacji i oceny praktycznego projektu w służbie. Jeśli projekt obejmuje usługę wobec innych ludzi, należy rozważyć zawężenie zakresu projektu według takich kryteriów jak wiek, stan cywilny, status społeczny, przynależność do grupy etnicznej lub sytuacja życiowa. Dokładne określenie i zawężenie zakresu może być konieczne także w przypadku zakładanych celów.

- Jakie cele są możliwe do zrealizowania w czasie przeznaczonym na realizację projektu?
- Jakie cele są wymierne (dają się zmierzyć)?

Student powinien zapoznać się – pod kierownictwem dyrektora ds. badań naukowych lub promotora – z podstawową literaturą z danej dziedziny. Często dzięki temu konieczność zawężenia zakresu projektu staje się bardziej zrozumiała, a studenci przekonują się, co już zostało napisane na temat dziedziny, w której pragną realizować praktyczny projekt w służbie.

Wyznaczanie celów

Cechy dobrych celów:

1. *Skupione na odbiorcach (uczniach)* a nie na nauczycielu.
2. *Ograniczona liczba* (3 do 10).
3. *Holistyczne*, obejmujące wszystkie dziedziny życia, a nie jedynie sferę intelektualną. Jeśli celem/odbiorcami projektu będą inni ludzie, należy określić przynajmniej jeden cel w każdej z trzech podstawowych dziedzin: poznawczej (wiedza), afektywnej (postawy) i psychomotorycznej (działanie).
4. *Bezpośrednio związane z ogólnym celem* całego projektu. Poszczególne cele, zebrane razem, powinny stać się wskaźnikiem, czy ogólny cel projektu został zrealizowany.
5. *Realistyczne* w kontekście czasu przeznaczanego na realizację, lecz stanowiące wyzwanie.
6. *Wymiernie*.
7. *Zgodne z celami edukacyjnymi Instytutu TCMI i oczekiwanymi rezultatami ukończenia danego programu studiów (patrz katalog).*

Przykłady dobrze i źle sformułowanych celów:

- „Nauczać o życiu modlitewnym Jezusa“ – *zbyt ogólny i skupiony na nauczycielu/liderze.*
- „Przygotować i poprowadzić kurs z etyki chrześcijańskiej w kontekście kultury ukraińskiej“ – *dla kogo i w jakim celu?*
- „Doprowadzić grupę młodych chrześcijan do dojrzałości w wierze“ – *nierealistyczne w czasie przeznaczonym na realizację projektu.*
- „Opracować i przetestować w praktyce program poradnictwa przedmałżeńskiego dla chrześcijan w Mołdawii“ – *w jakim celu?*
- „Sprawić, aby Romowie prowadzili bardziej efektywną ewangelizację w swoim środowisku“ – *o ile bardziej efektywną i jak to zmierzyć?*
- „Założyć w ciągu 18 miesięcy samodzielny zбір w miejscowości NEWTON na Białorusi, liczący przynajmniej 50 ochrzczonych członków“ – *ten cel jest konkretny i wymierny.*

Deklaracja tematu praktycznego projektu w służbie

Formularz deklaracji tematu praktycznego projektu w służbie znajduje się w dodatkach do niniejszego przewodnika. Należy go wypełnić (w całości) i przedstawić (zazwyczaj w wersji elektronicznej) dyrektorowi ds. badań naukowych. Z reguły studenci przedstawiają deklarację tematu projektu po jednej lub kilku rozmowach z dyrektorem ds. badań, których celem jest pomóc studentom zawęzić zakres proponowanego projektu, wyznaczyć wymierne cele oraz opracować narzędzia pomiaru.

Studenci nie mogą rozpocząć realizacji praktycznego projektu w służbie dopóki wypełniony i złożony formularz deklaracji tematu nie zostanie zaakceptowany przed dyrektora ds. prac naukowych. Z reguły największą trudność sprawia studentom poprawne sformułowanie celów praktycznego projektu oraz opracowanie narzędzi, które umożliwiają ich pomiar (ocenę, czy w jakim stopniu zostały zrealizowane).

Prośby o materiały

Profesorowie i pracownicy Instytutu często otrzymują od studentów prośby o przekazanie lub pomoc w zdobyciu książek lub innych materiałów. Ponieważ Instytut TCMI nie jest w stanie zapewnić takiej pomocy wszystkim studentom, zasadą jest, że profesorowie nie mogą udzielać takiej pomocy poszczególnym studentom. Prosimy, aby nie stawiać profesorów lub pracowników Instytutu w niezręcznej sytuacji poprzez formułowanie próśb o pomoc tego rodzaju. Publikacje i materiały o kluczowym znaczeniu dla realizacji praktycznego projektu w służbie lub pracy magisterskiej mogą zostać pozyskane za pośrednictwem biblioteki, co zostało opisane w innej części niniejszego przewodnika.

Rola promotora w realizacji praktycznego projektu w służbie

- Ponieważ większość raportów z realizacji praktycznego projektu w służbie będzie powstawać w języku innym niż ojczysty język promotora, zazwyczaj komunikacja ze studentem będzie musiała odbywać się w formie elektronicznej za pośrednictwem krajowego koordynatora ds. prac naukowych.
- Promotor pełni **szczególnie ważną rolę na początku** procesu realizacji praktycznego projektu w służbie, pomagając studentowi określić i zawęzić jego zakres. Niezwykle ważne jest także, aby odpowiednie cele – holistyczne, konkretne i wymierne – zostały określone **przed** rozpoczęciem realizacji projektu. Podczas gdy wypełnienie formularza deklaracji tematu praktycznego projektu w służbie i przedłożenie go dyrektorowi ds. prac naukowych pozwala upewnić się, że student rozpoczął proces pisania pracy, większość projektów będzie wymagała dalszego uściślenia i modyfikacji w porozumieniu z promotorem. Zmiany te często będą wiązały się z przeformułowaniem celów i ponownym opracowaniem lub dostosowaniem narzędzi pomiaru.
- Promotor jest odpowiedzialny za **wskazanie studentowi najlepszych publikacji i materiałów**, jakie są dostępne w językach, którymi student posługuje się podczas studiów. Nie jest zadaniem promotora tłumaczenie jakichkolwiek tekstów, wyszukiwanie materiałów w postaci elektronicznej itp. Studenci poznają metodologie badań naukowych podczas specjalnego, obowiązkowego kursu. Pomoc promotora będzie szczególnie ważna na etapie opracowania biblijnych, teologicznych i teoretycznych podstaw projektu.
- Promotor **udziela studentowi pozwolenia na rozpoczęcie realizacji projektu**, gdy upewni się, że zostały opracowane właściwe podstawy biblijne, teologiczne i teoretyczne projektu oraz że cele i metody pomiaru przedstawione w projekcie odpowiadają standardom stawianym pracy naukowej na poziomie magisterskim.
- Promotor odpowiedzialny jest również za **utrzymanie regularnych kontaktów ze studentem (przez media elektroniczne, za ewentualnym pośrednictwem krajowego koordynatora) w czasie realizacji praktycznego projektu w służbie**. W większości przypadków kontakt będzie odbywał się przynajmniej raz w tygodniu, lecz oczywiście niektóre projekty nie będą wymagały tak częstej korespondencji. Student powinien regularnie informować promotora o postępach w realizacji projektu, problemach, pytaniach itp.
- Promotor jest odpowiedzialny za nadzór nad przygotowaniem raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie i **udokumentowanie, że zawiera on wszystkie wymagane elementy**.
- Promotor jest odpowiedzialny za komunikację ze studentem w kwestii koniecznych poprawek w raporcie, aż uzna, że przedstawiona praca spełnia standardy raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie na poziomie magisterskim.
- Promotor jest odpowiedzialny za **ocenę raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie** przy pomocy *Formularza oceny promotora* (patrz Dodatek 1) i przedstawienie go dyrektorowi ds. prac naukowych.
- Promotor jest odpowiedzialny za komunikację (za pomocą mediów elektronicznych) z recenzentem oraz, jeśli to możliwe, **uzgodnienie z recenzentem**, czy przedstawiony przez

studenta raport z realizacji praktycznego projektu w służbie może zostać przyjęty, wymaga poprawek lub też, w skrajnych przypadkach, zostanie odrzucony.

Rola krajowego koordynatora w realizacji praktycznego projektu w służbie

- Zapewnienie regularnej komunikacji między studentem i promotorem. Obejmuje to przede wszystkim tłumaczenie e-maili i listów.
- Staranną edycję raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie w zakresie gramatyki, stylistyki, interpunkcji itp.
- Staranne porównanie raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie i streszczenia w j. angielskim, aby upewnić się, że skrót wiernie prezentuje treść raportu.
- Przesłanie faksem imiennie podpisanego oświadczenia, że skrót w j. angielskim wiernie odzwierciedla treść raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie.
- Potwierdzenie, że relacja przedstawiona w raporcie z realizacji praktycznego projektu w służbie jest zgodna ze stanem rzeczywistym. Będzie to obejmowało upewnienie się, że projekt istotnie został zrealizowany oraz iż rezultaty udokumentowane w raporcie wiernie odzwierciedlają proces jego realizacji. Może to wymagać korespondencji z osobami, które mogą potwierdzić przebieg realizacji projektu.
- Przesłanie dyrektorowi ds. prac naukowych (faksem lub pocztą) imiennie podpisanego formularza potwierdzającego realizację projektu. Formularz ten dokumentuje, iż krajowy koordynator pracy magisterskiej/praktycznego projektu w służbie podjął wszelkie konieczne kroki, aby upewnić się, że praktyczny projekt w służbie został właściwie zrealizowany.
- Pomóc studentowi zrozumieć wymagania stawiane przez Instytut TCMI i promotora.
- Utrzymywać regularny kontakt (jeśli to możliwe, co najmniej raz w tygodniu) ze studentem, szczególnie w fazie realizacji projektu.
- Zapewnić, jeśli to konieczne, komunikację pomiędzy promotorem i recenzentem (egzaminatorem) podczas oceny pracy magisterskiej/raportu z realizacji praktycznego projektu.

Rola recenzenta w realizacji praktycznego projektu w służbie:

- Starannie przeczytać streszczenie raportu z realizacji projektu w j. angielskim.
- Zaznaczyć w streszczeniu niezbędne poprawki gramatyczne i stylistyczne.
- Ocenić przedstawione streszczenie pod kątem realizacji celów edukacyjnych Instytutu TCMI.
- Ocenić przedstawione streszczenie pod kątem oczekiwanych rezultatów ukończenia studiów.
- Ocenić przedstawione streszczenie pod kątem poprawności pracy badawczej.
- Ocenić, czy przedstawione streszczenie zawiera wszystkie wymagane elementy.
- Ocenić przedstawione streszczenie pod kątem poprawności podstaw biblijnych, teologicznych i teoretycznych.
- Ocenić przedstawione streszczenie pod kątem poprawności metod pomiaru (oceny realizacji celów).
- Ocenić przedstawione streszczenie pod kątem logiczności proponowanych wniosków.
- Ocenić przedstawione streszczenie pod kątem nauk wynikających z realizacji projektu.
- Przedstawić w wyznaczonym czasie wypełniony Formularz oceny praktycznego projektu w służbie promotorowi i dyrektorowi ds. prac naukowych. Formularz może zostać przesłany za pomocą mediów elektronicznych.

Opracowanie narzędzi pomiaru

- Konieczność pomiaru przed i po realizacji projektu, aby upewnić się, że osoby, które były nim objęte, nie posiadały już wcześniej cech, które miał kształtować projekt oraz że zmiana, która nastąpiła, była rezultatem realizacji praktycznego projektu w służbie.
- Wykorzystanie wywiadu.
- Wykorzystanie pisemnych relacji uczestników projektu.
- Wykorzystanie studiów przypadku i pisemne odpowiedzi uczestników projektu wobec nich.
- Przytaczanie przez uczestników elementów projektu z pamięci.
- Badanie tych samych koncepcji przy pomocy odmiennych rodzajów pytań przed i po realizacji projektu.
- Wykorzystanie formularzy informacji zwrotnych.
- Uzyskanie na piśmie informacji zwrotnych od „ekspertów”-obserwatorów.

Zgoda na udział w projekcie/badaniach

Nikt nie może zostać poddany „badaniom“ bez jego wiedzy i zgody na uczestniczenie w zaplanowanym przedsięwzięciu. Szczególnie w przypadku projektów z dziedziny poradnictwa zgoda ta musi zostać wyrażona na piśmie i zawierać klauzulę, że uczestnik projektu nie będzie obarczał Instytutu TCMI, pracowników Instytutu ani studenta odpowiedzialnością za potencjalne niekorzystne skutki prowadzonych badań. Nie zwalnia to studenta z obowiązku odpowiedzialnego postępowania, chroni natomiast zarówno studenta, jak i Instytut TCMI przed ewentualnymi problemami natury prawnej.

Formularze zgody na udział w projekcie/badań należy pobrać od wykładowców Instytutu TCMI z dziedziny poradnictwa. *Nie należy rozpoczynać realizacji projektu, dopóki osoba sprawująca nadzór nad wykładowcami Instytutu i dyrektor ds. prac naukowych nie upewni się, że wszyscy uczestnicy projektu otrzymali odpowiednie informacje i wyrazili zgodę na udział. Jeśli realizacja projektu obejmuje osoby niepełnoletnie, wymagane jest również pozwolenie ich rodziców.*

Realizacja projektu

Realizacja praktycznego projektu w służbie nie może zostać rozpoczęta, dopóki promotor nie przedstawi na piśmie oficjalnego zezwolenia studentowi, krajowemu koordynatorowi prac magisterskiej/praktycznego projektu (jeśli to konieczne) oraz dyrektorowi ds. prac naukowych. Praktyczne projekty w służbie zrealizowane bez oficjalnego, pisemnego zezwolenia zostaną uznane za niespełniające wymagań wynikających z programu studiów. Przed rozpoczęciem projektu student powinien uzgodnić z promotorem szczegółowy plan realizacji (czas, w jakim mają zostać zrealizowane poszczególne etapy określony na tyle elastycznie, aby uwzględnić nieprzewidziane okoliczności).

Wymagane elementy raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie

- Strona tytułowa
- Spis treści
- Uzasadnienie i motywacja przyświecająca wyborowi projektu – określenie potrzeb
- Podstawy teoretyczne praktycznego projektu
 - przegląd literatury/mediografii
 - podstawy biblijne i teologiczne
 - omówienie metod oceny i pomiaru
- Opis przebiegu realizacji praktycznego projektu w służbie
- Ocena praktycznego projektu
- Wnioski – Czego się nauczyłem(am)?

- Samoocena realizacji oczekiwanych rezultatów ukończenia danego programu studiów
- Mediografia wraz z objaśnieniami (w tym bibliografia, strony internetowe oraz inne materiały źródłowe)
- Dodatki
 - Narzędzia pomiaru i tabele z danymi
 - Dokumentacja realizacji projektu
 - Pisemne oświadczenie potwierdzające prawidłową realizację projektu

Streszczenie w języku angielskim

Studenci, którzy piszą raport z realizacji praktycznego projektu w służbie w języku innym niż angielski, zobowiązani są we własnym zakresie znaleźć osobę, która przetłumaczy na j. angielski 15-stronicowe streszczenie raportu. Nie należy zwracać się z prośbą o wykonanie tłumaczenia do pracowników Instytutu TCMI, gdyż byłoby to zbyt dużym obciążeniem dla tych pracowników, którzy posiadają wymagane zdolności językowe i postawiłoby to ich w niezręcznej sytuacji. Streszczenie musi obejmować następujące elementy: 1) krótkie podsumowanie teorii leżącej u podstaw projektu; 2) krótką relację z przebiegu jego realizacji; 3) zwięzłe podsumowanie oceny praktycznego projektu; 4) krótkie podsumowanie lekcji, jakich on dostarczył oraz 5) pełen tekst Samooceny realizacji oczekiwanych rezultatów ukończenia danego programu studiów.

Tradycyjna praca magisterska

Cel tradycyjnej pracy magisterskiej

Celem tradycyjnej pracy magisterskiej jest wykształcenie umiejętności dokładnej i starannej pracy badawczej oraz pogłębionego zrozumienia wybranej dziedziny wiedzy. Praca magisterska zazwyczaj nie poszerza obecnego stanu wiedzy (w odróżnieniu od pracy doktorskiej) i nie wymaga prowadzenia pracy naukowej w wielu językach. Wymaga natomiast, aby student przejawiał, lub jeśli to konieczne, posiadał umiejętności niezbędne w starannej pracy badawczej. Obejmuje to umiejętność prowadzenia poszerzonych i pogłębionych badań, intelektualną uczciwość w prezentowaniu opinii innych ludzi, samokrytycyzm wobec przyjętych założeń (oraz uprzedzeń) oraz przygotowanie dokładnej i wyczerpującej dokumentacji. Jednym z najważniejszych zadań pracy magisterskiej jest wykształcenie przez studenta umiejętności dokładnego określenia i zawężenia tematu pracy oraz formułowania problemów badawczych, które będą wystarczająco konkretne, aby przeprowadzić badania naukowe spełniające standardy obowiązujące w szkolnictwie wyższym.

Proces

Wszystkie tradycyjne prace magisterskie w Instytucie TCMI muszą być napisane i udokumentowane w języku angielskim. Proces rozpoczyna się od wyboru tematu pracy w rozmowie z dyrektorem ds. prac naukowych. Po zadowalającym określeniu i zawężeniu tematu pracy student przygotowuje oficjalną deklarację. Dyrektor ds. prac naukowych akceptuje deklarowany temat pracy i wyznacza spośród stałych wykładowców Instytutu promotora pracy. W wyjątkowych przypadkach promotorem pracy może być wykładowca współpracujący z Instytutem TCMI. Po tym fakcie student wspólnie z promotorem uściśla temat pracy. W praktyce oznacza to często zmianę dotychczas deklarowanego tematu.

Promotor wskazuje studentowi najlepsze dostępne materiały źródłowe. Jeśli pewne kluczowe materiały i opracowania nie są dostępne w bibliotece Instytutu, promotor zwraca się do Instytutu TCMI

z prośbą o zakup materiałów źródłowych i wypożyczenie ich studentowi na dłuższy czas. Koszty zakupu materiałów nie mogą przekroczyć kwoty 50 \$ na jednego studenta. Student przygotowuje plan pracy magisterskiej, konsultując go z promotorem drogą elektroniczną lub innymi środkami komunikacji. Zarysy poszczególnych rozdziałów powinny być sukcesywnie przesyłane promotorowi, który w odpowiedzi przesyła studentowi swoje uwagi i sugerowane poprawki. Pozwala to uniknąć sytuacji, gdy pod koniec procesu pisania pracy student jest zaskoczony ilością wymaganych poprawek. Zalecane jest korzystanie z pomocy promotora i uwzględnianie jego uwag podczas całego procesu pisania pracy.

Kiedy student ukończy roboczą wersję pracy, przesyła ją w całości w postaci elektronicznej do promotora, aby ten opatrzył ją swoim sugestiami dotyczącymi zmian, rozwinięcia lub pominięcia wybranych zagadnień, itd. Kiedy promotor będzie usatysfakcjonowany wprowadzonymi zmianami, student może przedstawić pracę do oceny promotorowi i recenzentowi.

Wybór tematu pracy magisterskiej

Wybierając temat pracy, należy wybrać dziedzinę pozostającą w kręgu zainteresowań studenta, a następnie zapoznać się wstępnie z literaturą przedmiotu, korzystając z artykułów w słownikach i encyklopediach (lub innych ważniejszych dziełach referencyjnych), aby uzyskać ogólną orientację w temacie. W tym celu należy skorzystać z kilku publikacji, ponieważ wybrane słowniki lub encyklopedie mogą prezentować odmienne perspektywy i założenia. Bibliografia dołączona do najważniejszych artykułów jest doskonałym zbiorem sugestii kluczowych materiałów źródłowych w danej dziedzinie. Po uzyskaniu ogólnej orientacji student powinien omówić potencjalne tematy pracy z dyrektorem ds. prac naukowych i profesorami prowadzącymi zajęcia. Będą oni mogli pokierować jego poszukiwaniami, dzieląc się uwagami na temat jasności zakresu pracy i możliwości jego opracowania.

Zazwyczaj rolę promotorów prac magisterskich pełnią jedynie stali wykładowcy Instytutu TCMI. Student powinien zwrócić się do wybranego profesora z prośbą o wyznaczenie odrębnej pracy pisemnej, która będzie wprowadzeniem do wybranej dziedziny i pozwoli zapoznać się z dostępną literaturą.

Następnie student powinien skonsultować potencjalny temat pracy magisterskiej z dyrektorem ds. prac naukowych (osobiście w Haus Edelweiss lub drogą elektroniczną). Zadaniem dyrektora ds. prac naukowych jest pomóc studentowi określić i uściślić temat pracy w stopniu wystarczającym do wyznaczenia odpowiedniego promotora spośród stałych wykładowców Instytutu TCMI. Zazwyczaj wymaga to więcej niż jednej rozmowy, dlatego studenci powinni zacząć rozważać potencjalne tematy pracy odpowiednio wcześniej w trakcie studiów.

Deklaracja tematu pracy magisterskiej

Student powinien wypełnić w całości Formularz propozycji tematu pracy magisterskiej (patrz Załącznik 2) i przedstawić go dyrektorowi ds. prac naukowych. Szczególnie ważne jest odpowiednie zawężenie (skupienie) tematu pracy i stworzenie wstępnego planu. Pozwala to ocenić, czy proponowany temat jest wystarczająco jasny, realistyczny i spójny intelektualnie.

Zawężenie tematu pracy magisterskiej

Kiedy propozycja tematu (tezy) pracy magisterskiej zostanie zaakceptowana, jednym z pierwszych zadań promotora będzie pomóc studentowi w dalszym zawężeniu tematu pracy. Ilość dostępnej literatury z dziedziny biblistyki, teologii i praktycznej służby w kościele jest przytłaczająca. O ile temat pracy nie zostanie zawężony, zapoznanie się nawet tylko z podstawowymi materiałami źródło-

wymi jest praktycznie niemożliwe. W zależności od dziedziny, zawężony temat pracy może dotyczyć określonego okresu (np. czasów panowania króla Jozjasza), wybranej części dzieł danego twórcy (np. charakterystyka bohaterów powieści Dostojewskiego *Bracia Karmazow* jako wyraz chrześcijańskich przekonań autora) lub szczegółowych aspektów tematu (np. hebrajskie czasowniki oznaczające uwielbienie, zamiast zbyt ogólnego tematu „uwielbienie w Starym Testamencie“).

Praca badawcza

Przyjęta deklaracja tematu określa także wstępny plan pracy magisterskiej. Promotor pomaga studentowi uściślić i rozwinąć poszczególne elementy tego planu, który stanowi punkt wyjścia do pracy badawczej. Niewątpliwie plan pracy będzie zmieniał się w miarę prowadzonych badań. Często zostają z niego wykreślone całe segmenty, które okazują się zbyt ogólne, a inne opracowywane są bardziej szczegółowo. Należy pamiętać o starannym dokumentowaniu pracy badawczej od samego początku. Notatki czynione na potrzeby pracy powinny zawierać wszystkie wymagane informacje bibliograficzne, co pozwoli zaoszczędzić wiele czasu na końcowym etapie pisania pracy, kiedy dostęp do literatury jedynie w celu przygotowania dokumentacji może być utrudniony lub wręcz niemożliwy choćby z powodu fizycznego oddalenia od biblioteki.

Praca badawcza jest podróżą, która ma swoje szczyty i doliny. Często studenci doświadczają zniechęcenia lub popadają w znużenie tematem pracy. Te uczucia i doświadczenia są czymś normalnym i nie powinny być powodem do rezygnacji z pisania pracy. Czasami pomocne jest skupienie uwagi przez kilka tygodni na innej dziedzinie życia lub służby. Takie oderwanie się na pewien czas od pracy badawczej często pozwala odzyskać siły i zainteresowanie wybranym tematem.

Student powinien pamiętać, że pisze pracę magisterską, a nie książkę lub pracę doktorską. W pewnym momencie musi zakończyć pracę badawczą i dokończyć pisanie pracy. Należy pamiętać o ograniczeniach w wielkości pracy, która nie powinna liczyć więcej niż 80 stron maszynopisu (czcionka 12 pkt, podwójne odstępy między liniami). Mimo iż studenci z pewnością zgromadzą więcej niż 80 stron notatek, powinni pamiętać, że celem pracy magisterskiej nie jest poszerzenie dotychczasowej wiedzy w dziedzinie. Jeśli student jest głęboko zainteresowany wybranym tematem, należy to potraktować jako wskazówkę dotyczącą tematyki ewentualnej pracy doktorskiej.

Pisanie pracy magisterskiej

Większość studentów przekonuje się, że stosowanie się do planu pracy magisterskiej pomaga uporządkować pisanie pracy i trzymać się wybranego tematu. Oczywiście, plan ten może być poddawany zmianom podczas pracy badawczej i pisania pracy magisterskiej. W sytuacji, gdy zmiany te są istotne, należy skontaktować się z promotorem. Należy pamiętać o starannym zapisywaniu informacji dotyczących wykorzystywanych źródeł (w formie elektronicznej lub notatek), co pomoże w późniejszym dokumentowaniu pracy badawczej.

Dokumentowanie pracy badawczej i wykorzystanych źródeł

Studenci muszą umieć odróżnić własne koncepcje od idei pochodzących z dzieł innych autorów lub inspirowanych nimi oraz starannie i wyczerpująco dokumentować wszelkie zapożyczenia. Zaniebanie tego aspektu określane jest mianem plagiatu i nie może być akceptowane w pracy magisterskiej ani jakiegokolwiek innej pracy naukowej. Popęlnienie plagiatu stanowi podstawę do odrzucenia pracy magisterskiej i w Instytucie TCMI uważane jest za poważne wykroczenie wobec etyki chrześcijańskiej, a w USA traktowane jest również jako złamanie prawa. Niezamierzony plagiat może być wynikiem niestarannego dokumentowania źródeł wykorzystywanych w pierwszych etapach pracy badawczej w połączeniu ze słabością ludzkiej pamięci.

Aby ustrzec się takiej sytuacji, należy starannie identyfikować wszystkie cytaty i zapożyczone koncepcje, począwszy do najwcześniejszych etapów pracy badawczej i pisania pracy magisterskiej. Gdy cytowane są bezpośrednie słowa innego autora, należy zaznaczyć to biorąc je w cudzysłów. Zapożyczone koncepcje powinny być udokumentowane w nawiasach w tekście pracy wraz numerem stron (np. Marshall, 2004, s. 74) lub w przypisach dolnych. Zasady opracowania przypisów dolnych i odwołań w tekście zostały przedstawione w innej części niniejszego przewodnika oraz w zbiorach standardów zapisu bibliografii APA i Turabian.

Ocena pracy magisterskiej

Kiedy student uzna, że ukończył roboczą wersję pracy magisterskiej, zobowiązany jest wysłać jej kopię w postaci elektronicznej promotorowi i dyrektorowi ds. prac naukowych. Dyrektor ds. prac naukowych prześle ją dalej do recenzenta. Wszyscy trzej przeczytają uważnie pracę i ocenią ją na podstawie kryteriów zawartych w Formularzy oceny pracy magisterskiej. Promotor i recenzent, komunikując się pocztą elektroniczną lub innymi środkami, wypracują wspólne stanowisko wobec przedłożonej pracy. Mogą zdecydować o przyjęciu pracy w przedstawionej formie, uzgodnić, jakie poprawki należy do niej wprowadzić lub, w skrajnych przypadkach, odrzucić całość pracy. Jeśli promotor i recenzent nie będą mogli uzgodnić wspólnego stanowiska, pracę przeczyta dyrektor ds. prac naukowych, dokona jej oceny na stosownym formularzu, zapozna się z formularzami nadesłanymi przez promotora i recenzenta i podejmie decyzję o przyjęciu pracy w przedstawionej formie, określi poprawki, jakie należy wprowadzić lub, w skrajnych przypadkach, odrzuci całość pracy. W przypadku odrzucenia pracy magisterskiej student musi rozpocząć cały proces od początku.

Rola promotora w tradycyjnej pracy magisterskiej

- Pomoc studentowi w określeniu i uściśleniu zagadnień badawczych. Wstępnie ustalenia w tej kwestii zostaną podjęte w rozmowach studenta z dyrektorem ds. prac naukowych, jednak niemal zawsze konieczne jest dalsze uściślenie i zawężenie wspomnianych zagadnień. W niektórych przypadkach konieczna może być nawet zmiana tematu pracy. W takiej sytuacji należy upewnić się, że zostanie to uzgodnione także z dyrektorem ds. prac naukowych.
- Akceptacja wstępnego planu pracy magisterskiej i pracy badawczej.
- Nadzorowanie rygoru i jakości pracy badawczej.
- Upewnienie się, że praca magisterska jest właściwie udokumentowana, zgodnie z przyjętymi standardami. Ponieważ Instytut TCMI wykupił licencję programu Citation, zaleca się, aby w tradycyjnych pracach magisterskich i raportach z realizacji praktycznego projektu w służbie wykorzystywać styl APA, jednak niektórzy profesorowie mogą preferować styl Turabian. Ważną kwestią jest natomiast, aby wszystkie informacje dokumentujące prace badawczą zostały przedstawione w przypisach i mediografii, a wybrany styl był konsekwentnie stosowany w całej pracy magisterskiej.
- Ponieważ praca badawcza i pisanie pracy magisterskiej odbywa się w języku angielskim (oraz, niewątpliwie, innych językach), odpowiedzialnością promotora jest upewnić się, że student zapozna się z najlepszymi dostępnymi materiałami źródłowymi. Może to wymagać wypożyczenia książek z innej biblioteki, korzystania z elektronicznych baz danych itp. Zadaniem promotora nie jest prowadzenie pracy badawczej w zastępstwie za studenta, lecz śledzenie aktualnego stanu wiedzy w danej dziedzinie, a także znajomość kwestii, których dotyczą dyskusje specjalistów, dzięki czemu będzie mógł wskazać studentowi najlepsze materiały źródłowe dostępne w języku angielskim oraz, o ile to możliwe, w innych językach znanych studentowi.
- Upewnienie się, że poziom i styl pracy magisterskiej będzie zgodny ze standardami obowiązującymi na studiach magisterskich. Promotor musi pamiętać, że dla niemal wszystkich studentów Instytutu TCMI język angielski nie jest językiem ojczystym, w związku

z czym konieczna jest staranna redakcja roboczej wersji pracy nie tylko pod kątem treści i logiki argumentacji, lecz także gramatyki i stylistyki.

- Przesyłanie dyrektorowi ds. prac naukowych kopii korespondencji elektronicznej ze studentem. Dzięki temu w sytuacji, gdy zajdą nieprzewidziane okoliczności, które utrudnią lub uniemożliwią współpracę promotora ze studentem, Instytut TCMI będzie w stanie zapewnić studentowi odpowiedni nadzór nad wykonywaną pracą.
- Zachęcać studenta do wytrwałości i terminowego realizowania poszczególnych etapów pracy oraz zgłębienie tematu pracy w stopniu wystarczającym, aby stał on się prawdziwie praktyczny w codziennej służbie studenta w kościele.

Dodatek 1

Deklaracja tematu praktycznego projektu w służbie

Imię i nazwisko: _____ Data: _____

Kraj: _____ Język(i): _____

Proponowany temat: _____

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO:
Zaakceptowane przez: _____
Data: _____
Wyznaczony promotor: _____
Koordinator krajowy: _____

Ogólna dziedzina(y):

Przywództwo chrześcijańskie

Kaznodziejstwo

Formacja chrześcijańska

Studia biblijne

Teologia systematyczna

Inna (jaka?): _____

Formacja duchowa

Ewangelizacja i zdrowie kościoła

Poradnictwo chrześcijańskie/duszpasterstwo

Teologia historyczna

Gdzie i kiedy będzie realizowany proponowany praktyczny projekt w służbie? _____

Dlaczego jesteś zainteresowany realizacją tego projektu? _____

Czy będzie on obejmował innych ludzi? Tak Nie

Czy będą oni „przedmiotem badań“? Tak Nie

Jeśli tak, wraz z propozycją tematu praktycznego projektu należy złożyć niezbędne formularze wyrażające zgodę na udział w projekcie/badaniach.

Jakie cele stawiasz proponowanemu praktycznemu projektowi w służbie?

Cele poznawcze (wiedza)

- 1.
- 2.
- 3.

Cele afektywne (postawy)

- 1.
- 2.
- 3.

Cechy psychomotoryczne (działanie)

- 1.
- 2.
- 3.

W jaki sposób będzie mierzona realizacja każdego z celów

Cel	Narzędzie pomiaru
-----	-------------------

Plan przebiegu realizacji praktycznego projektu w służbie (czasowy)

Plan raportu z realizacji praktycznego projektu w służbie (plan pracy)

Dodatek 2

Deklaracja tematu pracy magisterskiej

Imię i nazwisko: _____

Data: _____

Kraj: _____

Język(i): _____

Proponowany temat: _____

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO:

Zaakceptowane przez: _____

Data: _____

Wyznaczony promotor: _____

Kiedy planujesz zakończyć studia? _____

Ogólna dziedzina(y):

Przywództwo chrześcijańskie

Formacja duchowa

Kaznodziejstwo

Ewangelizacja i zdrowie kościoła

Formacja chrześcijańska

Poradnictwo chrześcijańskie/duszpasterstwo

Studia biblijne

Teologia historyczna

Teologia systematyczna

Inna (jaka?): _____

Gdzie i kiedy będą prowadzone badania naukowe do pracy magisterskiej? _____

Dlaczego jesteś zainteresowany pisaniem pracy na ten temat? _____

Do jakich zasobów bibliotecznych z dziedziny teologii, biblistyki i praktycznej służby w kościele masz dostęp w pobliżu swojego miejsca zamieszkania? (opisz szczegółowo).

Czy posiadasz stały, szybki i wygodny dostęp do Internetu? _____

Oprócz materiałów wymienionych powyżej, do jakich innych materiałów źródłowych posiadasz i będziesz posiadał dostęp w czasie prowadzenia badań naukowych? _____

Jakie publikacje już przeczytałeś, aby zapoznać się z podstawowymi informacjami z dziedziny, której dotyczyć będzie twoja praca badawcza? _____

Przedstaw poniżej wstępny plan swojej pracy magisterskiej.

Zasady korzystania z biblioteki i wypożyczania książek dla studentów piszących pracę magisterską

Wymagania:

- Poniższe zasady stosują się do studentów programów MA lub MDiv, posługujących się swobodnie j. angielskim, którzy złożyli deklarację tematu pracy magisterskiej lub praktycznego projektu w służbie oraz temat ten został zatwierdzony przed dyrektora ds. prac naukowych.

Dyrektor ds. prac naukowych i biblioteka:

- Dyrektor ds. prac naukowych informuje bibliotekę, kiedy student spełni wymagania niezbędne do rozpoczęcia praktycznego projektu w służbie lub pracy magisterskiej.
- Jeśli potrzebne materiały źródłowe odnoszące się do tematu pracy magisterskiej lub praktycznego projektu w służbie nie będą dostępne w bibliotece lub w bibliotekach krajowych, dyrektor ds. prac naukowych może zwrócić się do biblioteki z prośbą o zakup ograniczonej ilości materiałów (książek, czasopism itp.) i udostępnienie ich studentowi. Kwota dokonanych zakupów nie może przekroczyć 50\$ na jednego studenta/temat. Materiały zostaną zakupione przez bibliotekę i pozostaną jej własnością i przed udostępnieniem ich studentom zostaną skatalogowane (zgodnie z procedurami zarządzania kolekcją biblioteki)

Warunki wypożyczania zbiorów bibliotecznych:

- Zbiory biblioteczne można wypożyczać maksymalnie na okres czterech (4) miesięcy. Okres ten można jednorazowo przedłużyć o cztery (4) miesiące, co umożliwi zakwalifikowanym studentom korzystanie z materiałów biblioteki do ośmiu (8) miesięcy od daty ich wypożyczenia.
- Jeśli będzie to możliwe, zostanie uruchomiony system Athena, co pozwoli zakwalifikowanym studentom przygotowujący prace magisterskie lub praktyczne projekty w służbie przedłużyć okres wypożyczenia materiałów biblioteki korzystając z serwisu on-line.
- Prośby o przedłużenie wypożyczenia kierowane pocztą elektroniczną muszą zawierać wykaz publikacji/materiałów, których wypożyczenie zostaje przedłużone oraz wykaz publikacji/materiałów zwracanych do biblioteki. Akceptacja wszelkich prośb musi zostać potwierdzona odrębną wiadomością.
- W przypadku, jeśli wypożyczone materiały nie zostaną zwrócone do biblioteki w terminie do ośmiu (8) miesięcy lub zostaną zagubione, studenci zobowiązani są przekazać bibliotece środki w wysokości pozwalającej pozyskać nowy egzemplarz publikacji/materiałów, odpowiednio do aktualnych cen. Na studenta mogą zostać nałożone również dodatkowe kary.
- Studenci spełniający wymagania mogą w dowolnym czasie przetrzymywać maksymalnie pięć (5) różnych materiałów lub publikacji.
- Studenci muszą wypożyczyć materiały biblioteczne osobiście lub poprzez wskazaną osobę trzecią (np. studenta TCM z danego kraju). Biblioteka nie wysyła materiałów pocztą.
- Materiały mogą zostać zwrócone do biblioteki osobiście, przez wskazaną osobę trzecią lub poleconą przesyłką pocztową.

- Wszystkie materiały muszą być zwrócone w stanie, w jakim zostały udostępnione. Studenci ponoszą odpowiedzialność za zniszczenie i wszelkie uszkodzenia powierzonym im.
- Student nie otrzyma ostatecznej oceny pracy dopóki nie zwróci wszelkich materiałów wypożyczonych z biblioteki i nie ureguluje wszelkich opłat.

Kontakt:

- W celu zarządzania wypożyczeniami książek z biblioteki (np. przedłużenie wypożyczenia itp) zostanie aktywowany nowy adres e-mailowy biblioteki: libraryrequests@tcmi.org.

Samoocena studenta w zakresie wypełnienia celów edukacyjnych Instytutu TCMI

Imię i nazwisko: _____

Oceń w skali od 1 do 10, w jakim stopniu wypełniłeś każdy z pięciu celów edukacyjnych Instytutu. Uzupełnij ocenę uwagami i konkretnymi przykładami.

1. Osiąganie postępów w osobistej formacji chrześcijańskiej

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Uwagi i przykłady:

2. Poznanie podstawowych źródeł oraz narzędzi biblijnych i teologicznych przydatnych w służbie

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Uwagi i przykłady:

3. Komunikowanie wiary chrześcijańskiej innym ludziom

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Uwagi i przykłady:

4. Wypracowanie osobistej teologii służby jako wyrazu służby Chrystusowi

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Uwagi i przykłady:

5. Rozwijanie umiejętności w różnych aspektach praktycznej służby w kościele

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Uwagi i przykłady: